

Svagsbro: Jeg skal tillade mig at foreslaae et Udvalg nedsat paa 7 Medlemmer. Det forekommer mig, at der er fremkommet saamange forskjellige Indvendinger imod enkelte Punkter i Lovforslaget, at Sagen maaskee endog vil fremmes ved, at den bliver drøftet i et Udvalg, og der er jo i ethvert Fald Udsigt til, at den, uagtet Udvalg nedsættes, vil kunne blive færdig i denne Samling. Der er jo desuden det mere almindelige Synspunkt, som jeg tillod mig at gjøre gjældende, og som jeg troer kunde fortjene en nærmere Overveetelse, nemlig om Forholdet mellem dette enkelte Spørgsmaal og den øvrige Fæstelovgivning, saaledes som den i den nærmeste Fremtid vil udvikle sig.

Winther: I Overeensstemmelse med, hvad jeg udtalte, da jeg før havde Ordet, vil jeg tillade mig at fraraade at gaae ind paa dette Forslag. Dersom der overhovedet efter de Udtalelser, der ere komne fra den høitærede Minister, skal være noget Gaab om at faae Loven ud, troer jeg, at de Forandringer, der skulde være Tale om at foretage, maatte være mindre betydende; men før at stille Forslag om saadanne mindre betydende Forandringer behøves efter min Overbeviisning intet Udvalg. Det vil altsaa staae Enhver frit for at stille sine Forslag til 2den Behandling, og da kan man jo nærmere overveie, efter at have hørt, hvad Ministeren siger til disse Forslag, om man anseer det for raadeligt at lade Sagen gaae tilbage til Landstinget eller ikke. Jeg kan ikke see. Andet end, at der, da Thinget eengang har behandlet denne Sag meget omstændeligt i et Udvalg, og Landstinget iaar har gjort det samme, ikke er Grund til at nedsætte Udvalg, saafremt man ønsker at faae Loven ud i indebærende Session.

Krabbe: Da Forslaget om Udvalgs Nedsættelse blev begrundet ved en Henviisning til de Anker, der her ere fremkomne imod Bestemmelser i Lovforslaget, og da ialfald nogle af disse ere fremkomne fra mig, føler jeg mig opfordret til at gjøre den Bemærkning, at de fra min Side fremførte Anker efter mit Skøn ikke ere af den Bessaffenhed, at de trænge til

Drøftelse i et Udvalg, og at der til Behandling af de af andre Medlemmer fremførte Anker heller ikke efter mit Skøn synes at behøves noget Udvalg, idet jeg fastholder dette, at Folkethinget ikke vil gaae bort fra det Grundlag, som det vedtog ifjor. Er det derimod Hensigten at gaae bort derfra, saa stiller Sagen sig anderledes; men vil man som sagt ubetinget fastholde Beslutningen fra ifjor, kan jeg ikke see, at de Bemærkninger, der paa dette Grundlag ere fremkomne, trænge til Behandling i et Udvalg.

Solstein: Det forekommer mig, i Overeensstemmelse med hvad den ærede sidste Taler sagde, at dette Lovforslag, som ifjor er blevet behandlet meget udførligt her i dette Thing, og som nu er blevet behandlet meget udførligt i Landstinget, ikke er af den Bessaffenhed, at det er tilraadeligt eller ønskeligt — endnu mindre synes jeg, at der er Trang dertil — paany at sende det i Udvalg, medmindre Thinget vil give tilfsende, at det har til Hensigt at undergive Sagen en Omforming, forlade det Resultat, hvortil vi ifjor kom, og ikke ønsker at beholde det saaledes, som det er kommet til os fra Landstinget. Hvis vi ville beholde det i den Stikkelse, hvori det er kommet til os fra Indenrigsministeren, saa kan det ikke ansees for rigtigt at nedsætte Udvalg; vi bør da nøies med de saa Vndringsforslag, som maatte fremkomme til 2den Behandling.

Svagsbro: Jeg troer dog ikke, at man behøver saaledes forud at have den Hensigt eller tænke sig, at Resultatet vil blive det, at Loven ikke fremmes. Man behøver kun at gaae ud fra den Tanke, at Forholdet bør overveies, om der, saaledes som Sagen nu staaer, og det — efter hvad der forekommer mig — ikke saa lidt forskjelligt fra ifjor, om der nu kan være Grund til at vedtage et Lovforslag som dette. Vi have siden ifjor ikke alene faaet et nyt Thing, men vi have netop seet, at hele denne Sag har faaet en Udvikling, som vi ifjor ingen Anelse havde om, og vi have, endog blot siden Fæstefløsningsloven gif herfra, seet den faae en Behandling i det andet Thing, som ligeledes maa have Indflydelse paa